

N:o 62.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 maj 1896.
— — — — Andra Kammaren den 13 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, med förslag till lag om ändrad lydelse af 56 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

(Lagutskottets utlåtande n:o 50.)

Till Konungen.

Uti tvenne särskilda inom Riksdagen väckta motioner har föreslagits, att 56 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet skulle på så sätt ändras, att i densamma intoges en bestämmelse derom, att kommunalnämnden skulle vara skyldig att för hvarje år inom sig utse en kassaförvaltare.

Riksdagen, som finner det synnerligen lämpligt att tillerkänna kommunalnämndens ledamöter rätt att välja den person, som skall å samtligas vägnar förvalta kommunens medel och säkerhetshandlingar, anser, att denna rätt dem lättast tillförsäkras genom åläggande för kommunalnämnden, att hvarje år inom sig utse en kassaförvaltare. Är denna rättighet till sitt begagnande helt och hållet fri, kan nemligen densammans utöfvande komma att anses såsom ett mistroendevotum mot ordföranden i kommunalnämnden,

och detta skulle i sin mån bidraga dertill, att kommunalnämnden i färre fall, än önskligt vore, begagnade sig af sin härutinnan gifna rättighet.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Riksdagen för sin del antagit följande

L a g

angående ändrad lydelse af § 56 i förordningen om kommunalstyrelse
på landet den 21 mars 1862.

Häri genom förordnas, att § 56 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 skall hafva följande ändrade lydelse:

§ 56. Kommunalnämnden utser för hvarje år inom sig en kassa-förvaltare.

En hvar ledamot af kommunalnämnden ansvarar gemensamt med de öfriga för de medel, nämnden under sin förvaltning haft, äfvensom för de säkerhetshandlingar, mot hvilkas antaglighet han icke till protokollet gjort anmärkning. Denna ansvarighet fortfar, till dess förvaltningen blifvit antingen af kommunalstämman eller, om klander anställes, af vederbörlig domstol godkänd, eller ock till dess natt och år efter räkenskapernas aflemnande förflutit, utan att klander i laga ordning blifvit anställt.

Stockholm den 13 maj 1896.

Med undersåtlig vördnad.